Ustanovení § 75, odst. 2 vl. nařízení č. 8/1928 Sb. z. a n. platí podle § 2 horního zákona také pro odvolání proti rozhodnutím úřadů báňských (§ 231 hor. z.).

Paragraf 231 obecného horního zák. ustanovuje pouze o lhůtě pro podání opravného prostředku a o místě podacím. O tom, zda stačí podati opravný prostředek ve lhůtě na poštu, jinými slovy, včítá-li se doba poštovní dopravy do lhůty odvolací či nikoliv, obecný hor. zákon zvláštního ustanovení nemá. Pak ale přichází k platnosti předpis § 2 obec. horního zák. stanovící, že pokud tento zákon nemá ustanovení zvláštních, platí pro řízení ve věcech horních obecné normy správní (»zákony politické«). Takovou obecně platnou normou procesní je pak ustanovení § 75, odst. 2 vl. nařízení č. 8/1928 Sb. o tom, že doba poštovní dopravy se do lhůty odvolací nevčítá.

Nález ze dne 27. září 1938, č. 316/36-6.

K individualisaci platebního výměru podle zákona č. 221/24 Sb. není vždy třeba, aby doba zaměstnání byla uvedena kalendářními dny.

Požadavek individualisace platebního výměru, t. j. aby v něm udána byla jména zaměstnanců, doba jejich zaměstnání, výše jimi pobírané mzdy, má ten účel, aby zaměstnavatel mohl z platebního výměru seznat, za které zaměstnance se pojistné požaduje a zda výše tohoto pojistného odpovídá době zaměstnání a výši mzdy těchto osob, a aby potom eventuelně svoji obranu mohl zaříditi. Požadavek, aby doba zaměstnání byla v platebním výměru udána, nejde však tak daleko, aby za všech okolností musela tato doba býti určena kalendářními dny, ale stačí i udání počtu dnů v určitém období, je-li tím dána zaměstnavateli možnost správnost údajů platebního výměru v tomto směru posouditi.

Nález ze dne 30. září 1938, č. 1486/35-4.

Údaj zaměstnavatele o výši mzdy zaměstnance, učiněný v přihlášce (§ 17 poj. zák. č. 221/24 Sb.), není za všech okolností závazným prohlášením, jehož správnost by během řízení nemohl popříti.

Nejvyšší správní soud vyslovil již opětovně (srov. na př. nálezy Boh. A 7938/29, 9411/31 a jiné), že pojistný poměr se všemi důsledky obligatorního pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří zakládá se také tím, že zaměstnavatel přihlásil svého zaměstnance u okresní nemocenské pojišťovny, třebaže v nesprávném domnění, že pojištění podléhá, a pojišťovna přihlášku vzala na vědomí.

Předmětem rozhodování v citovaných nálezech byla otázka, zda v přihlášce zaměstnavatelově, kterou tento povinnému pojištění nepodléhající osobu k pojištění přihlásil, lze spatřovati závazné prohlášení vůči pojišťovně o tom, že je tu zaměstnání zakládající pro přihlášeného pojistnou povinnost, a tuto otázku